

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
10. 07. 2012 do
11. 07. 2012

Število objav: 7
Tiskani mediji: 3
Splet: 2
Radijske postaje: 2
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
22. slovensko zborovsko tekmovanje
Naša pesem 2012
32. Tekmovanje slovenskih godb v
koncertni težavnostni stopnji
Festival neodvisnega filma
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Seznam objav v zbirki:

		Naslov	'Dajr da še enkrat skupaj zapojeva...'	
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Bistriške novice; 0	Stran: 15	Površina: 935 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 10. 07. 2012		
Stran v zbirki 3	Avtor	Topolovec Vida		
	Teme	22. slovensko zborovsko tekmovanje Naša pesem 2012		

		Naslov	IndieLisboa 2012	
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Ekran; 0	Stran: 5	Površina: 372 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 10. 07. 2012		
Stran v zbirki 5	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Festival neodvisnega filma		

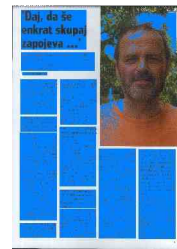
		Naslov	Dalmacija v Trebnjem	
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Lokalno.si (WEB); 0		
	Rubrika / Datum	Lokalno aktualno, 10. 07. 2012		
Stran v zbirki 6	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	APZ UP zmagal v Litvi	
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Primorske.si (WEB); 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 10. 07. 2012		
Stran v zbirki 7	Avtor	STA		
	Teme	22. slovensko zborovsko tekmovanje Naša pesem 2012		

		Naslov	Cuderman je postal častni občan Preddvora	
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Radio Ognjišče; 43000	21:30	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Mozaik dneva, 10. 07. 2012		
Stran v zbirki 8	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	V Preddvoru podelili občinska priznanja	
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Radio Sora; 9000	14:00	Trajanje: 2 min
	Rubrika / Datum	Dober dan Gorenjska, 10. 07. 2012		
Stran v zbirki 9	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Laška pihalna godba	
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Večer; 127000	Stran: 3	Površina: 304 cm ²
	Rubrika / Datum	Priloga, 11. 07. 2012		
Stran v zbirki 10	Avtor	neznan avtor		
	Teme	32. Tekmovanje slovenskih godb v koncertni težavnostni stopnji		



'Daj, da še enkrat skupaj zapojeva ...'

Marjan Krajnc. Glasbeni pedagog, velik ljubitelj zborovskega petja, pisec glasbe za razne priložnosti. Trideset let zborovskega ustvarjanja je obeležil s prav posebnim koncertom.

iše: **Vida M. Topolovec**

Pogovor z njim začnemo prav s tem dogodkom; zadnjo junijsko soboto je namreč na grajskem dvorišču v Slovenski Bistrici pripravil nepozaben glasbeno-pevski večer. Slovenska pesem je mogočno in ubrano zadonela iz 150-ih grl pevki in pevcev, ki pojejo ali so v obdobju tridesetih let Krajnčevega vodenja sodelovali v njegovih raznih zborih.

Kakšni občutki so vas spremljali ob tem ubranem in hkrati mogočnem petju vaših sedanjih in prejšnjih pevskih varovancev?

► Fantastični. Res posebni občutki. Ne toliko zaradi številčnega zbora in mogočnega zvoka, ki je presenetljivo dobro zvenel, veliko bolj zaradi energije, ki je sevala iz pevcev. Se je kar iskriilo in švigalo po koncertnem prostoru, publika je takoj dekodirala fluid ... Potem je bilo vse enostavno in samoumevno. Kar teklo je ...

Seveda sta k celotnemu vzdušju kot povezovalca koncertnega programa pomembno prispevala Natalija Šarman in Dejan Kalan. Ko sem zaključil koncert z zadnjim zamahom Prešernove Zdravljice, sem bil kar malce prazen in otožen hkrati. Jasno sem se zavedal, da bom le stežka še kdaj doživljal kaj podobnega. Nekatere stvari v življenju so neponovljive. A takšna je narava umetnosti, sploh pa glasbe. Glasba ne miruje. Teče v času in skozi čas in nekaj je vedno ostane v zraku, za vedno. *Ars longa, vita brevis.*

Pri Mladinski knjigi je izšla pesmarica 300 slovenskih ljudskih pesmi. To je neke vrste pevski brevir.

► Je najnovejša izdaja znamenite pesmarice Tristo narodnih, ki jo je mogoče kupiti v vseh knjigarnah. Te pesmarice sem nosil od hiše do hiše, od pevca do pevca, ki so jih kupili, provizija pa je šla za kritje stroškov koncerta. Je pa res neke vrste brevir, saj gre za izročilo in za slovenski kolektivni glasbeni spomin, ki odzvanja v nas nekaj prvinskega, nekaj, kar nas definira. To muziko in te pesmi imamo v genih, to so naše melodije in harmonije.

Kako vam je zadnjo junijsko soboto uspelo zbrali skupaj 150 pevki in pevcev?

► Nimam pojma, kar prišli so. Lani in letos sem obiskal številne pevce, jim predstavljal idejo o koncertu in jih povabil: »Daj, da še enkrat skupaj zapojeva!«

Drugače je pa vsa logistika stekla komaj v začetku junija. Nič prej. Organizacija, obveščanje, usklajevanje, dve nedeljski vaji in to je to. Gremo na koncert! Da se je zbralo toliko pevki in pevcev je seveda zame velik kompliment, ki mi zelo veliko pomeni. Hvala vsem! Včasih smo rekli: le kaj bi mi brez nas!

Pa se vrniva v čas pred 30-imi leti. O vašem prvem zboru – to je bil moški pevski zbor na Črešnjevcu – kroži posebna anekdota ...

► Pred tridesetimi leti sem šel na tedanjo Zvezo kulturnih organizacij, v pisarno Staneta Gradišnika in Dušana Pečnika, in sem tam izjavil, da bi rad vodil kak zbor. Pa sem zaslišal iz kota pisarne znamenitega Štefana Romiha in tisti njegov značilni široki, dobrodušni smeh: »Hoho-



hoho, ti boš pa kar z mano šel!«

In tako sem postal zborovodja moškega zbora na Črešnjevcu. To je bilo septembra, čez tri mesece pa sem že imel svoj premierni nastop na krajevni proslavi in to pred predsednikom predsedstva SFRJ Sergejem Kraigherjem. No, saj to ni nič takega. On je bil predsednik države, jaz pa zborovodja. Vsak pač opravlja svoje delo, ne? Pa vendarle. Še zdaj ne vem, kdo je imel večjo tremo – pevci ali jaz. Vse skupaj se je zelo dobro končalo, pevci so odlično zapeli, jaz pa sem preživel svoj ognjeni krst. Potrebno je povedati, da je na Črešnjevcu zelo bogata pevška tradicija. Ko smo ustanavljali mešani pevski zbor, ki sem ga vodil šest let, skorajda ni bilo hiše brez pevcev v zboru. Kar cele družine so pele. In zbor je bil že takrat najštevilčnejši in tudi najkvalitetnejši v občini, saj se je redno uvrščal na takratno regijsko revijo v Ormožu.

Potem se je začelo. Zbori, glasbeni vložki v Telefonu expresu, kabare, igra, petje songov, pisanje scenske glasbe, sodelovanje celo z legendarnim Brankom Gombačem. Prejeli ste tudi nagrado za glasbeno opremo Partljičeve komedije Krivica boli. Prav gotovo pa to ni vse, kar je zapisano v vašem notnem črtovju ...

► Kar nekaj se je nabralo v vseh teh letih. Vedno sem se gibal v prostoru med glasbo, zborovodstvom in gledališčem. Imel sem srečo in privilegij, da sem se ob tem srečeval in spoznal veliko iskrih ljudi, od katerih sem se veliko naučil. Iz gledališkega sveta npr. Gombača, Romiha, Gradišnika, Cvahteja in še mnogo drugih. Prav posebno poglavje predstavlja glasbeno in igralsko sodelovanje v Čoževev

Page: 15

Reach: 0

Country: SLOVENIA

Size: 935 cm2

Kazalo

2 / 2

Telefon expresu. Drago besedila, jaz glasbo. Nekaj tega je bilo za slišati tudi v satiričnem kabaretu Skoraj država. Nazadnje sem delal glasbo za animirani film Konija Steinbacherja po Vodovnikovi pesmi »Prelepa nedelja pri Sv. Jakobu v Resniku.« Res veliko je tega.

»Glasba ne miruje. Teče v času in skozi čas in nekaj je vedno ostane v zraku, za vedno. Ars longa, vita brevis.«

Ne moremo mimo Akademskega pevskega zbora Jurij Vodovnik, ki je bil ne samo v Slovenski Bistrici, temveč tudi izven občinskih meja nadvse odmeven. Zakaj ste ga poimenovali ravno po Juriju Vodovniku?

► Bila sta dva zbora, Studentski pevski zbor Jurij Vodovnik in Akademski pevski zbor Jurija Vodovnika. Oba zares izjemna z odlično pevsko zasedbo. Prvi je bil resnično nekaj posebnega. To ni bil samo zbor, ampak pravzaprav način življenja. Za pevce in tudi zame. Dvakrat tedensko smo imeli vaje v sedanjem Slomškovem domu, v resnici pa smo bili skupaj praktično vsak dan. Bili smo zares pravi prijatelji in zanesenjaki. Kot vidite, smo še sedaj. Ne smemo tudi pozabiti, da je bil ta zbor edini v zgodovini bistriškega petja, ki se je uspel uvrstiti na elitno slovensko zborovsko tekmovanje **Naša pesem**. To je enkratni uspeh te generacije. Osvojena bronasta plaketa ima zlat sijaj, sploh zaradi mladosti pevcev.

Tudi APZ Jurija Vodovnika je bil zbor z veliko začetnico. Zasedba izvrstnih pevcev, ki je mnogo obetala in je posegala tudi po najzahtevnejši zborovski literaturi. Tri leta obstoja so žal bila premalo, da bi zbor razvil svoj potencial. Vendar pa so vsi ti pevci še vedno tu, nikamor niso izpuhteli. Slovenska Bistrica bi morala imeti kvaliteten mešani pevski zbor. Seveda se je pa potrebno zavedati, da takšen zbor ni odvisen samo od pripravljenosti pevcev in zborovodje, ampak potrebuje predvsem močno podporo širše skupnosti.

In zakaj poimenovanje po



Zbor s 150 pevskimi in pevci ter njihov dirigent Marjan Krajnc.

Vodovniku? Pohorski pevec in pesnik Jurij Vodovnik je prav posebna glasbena in literarna figura Prešernov in Slomškov sodobnik, ki je hodil naokrog oprtan s košem brez dna ter si s petjem svojih in drugih pesmi služil hrano in pijačo. Kaj je bolj primernega za študente, kot taka trubadurska popotnica? Morate priznati, da smo dobro izbrali.

Kdor poje, se ukvarja z glasbo in zanjo živi, ostaja v srcu mlad. Vi ste lep primer teh besed.

► Hm, nekako mi je v tem kontekstu najbližji Predinov verz: »Bolj star, bolj nor.« Nimam odgovora na to vprašanje, preprosto se ne sprašujem o svoji fizični ali srčni mladosti oziroma starosti. Tudi časa nimam za takšna vprašanja. Verjetno pa bo držalo, da človek v življenju potrebuje neko gonilo, da je v njem iskra, da lahko zares živi in ne le vegetira. Lahko rečem, da poznam kar nekaj sedemdesetletnikov, ki so mladi in zelo veliko dvajsetletnikov, ki so stari.

Kot glasbeni pedagog ste poučevali na nekaj šolah in povsod pustili svoje glasbene sledove. Kako vam uspeva navdušiti mlade, ne samo za sodobno glasbo, temveč tudi

za lepo slovensko narodno pesem?

► Popolnoma vseeno je, za katero zvrst glasbe gre. Ljudsko, umetniško ali zabavno. Pomembno je le, da ima sporočilo in da te zagradi. Mislim, da večina ljudi in tudi pedagogov dela napako, če želi koga na silo navduševati za kar koli. Sam ne stopam v razred s tem namenom. Moje stališče je, da mora biti navdušen predvsem učitelj. Potem bodo učenci že sami izbrali, kaj jih radosti. Lahko si sicer v pripravo napišem, da bom danes navdušil učence za Beethovenovo glasbo, ampak ta cilj zagotovo ne bo uresničen, če učenci ne bodo začutili, da sem kar malce navdušeno prismojnen ob njegovi glasbi. Res pa je, da kot učitelj lahko poskrbim, da imajo učenci sploh pogoje postati navdušeni.

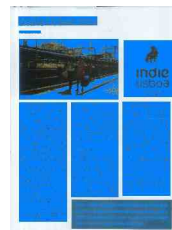
Jeseni se v Slovenski Bistrici obeta zanimiv kabare, z glasbo, songi in tudi govorom v sestavi Čož, Krajnc, Kalan. Lahko poveste kakšno besedo tudi o tem.

► Seveda! Čož, Kalan in Krajnc smo staknili glave z namenom, da ustvarimo satirični kabaret s pomenljivim naslovom »Ogledala«. Drago je preverjeno satirično pero, v katerega ostrino in duhovitost nihče ne dvomi. Dejan je

izkušen gledališki maček, pevec in improvizator, Marjanu pa oder tudi ni neznan, pa še kako muziko bo napisal in kaj zapel. Kabaret je že v intenzivni fazi ustvarjanja. Vsi trije imamo dober občutek in mislim, da bo nastala zanimiva predstava. Skratka, premiera bo 21. septembra v bistriškem gradu.

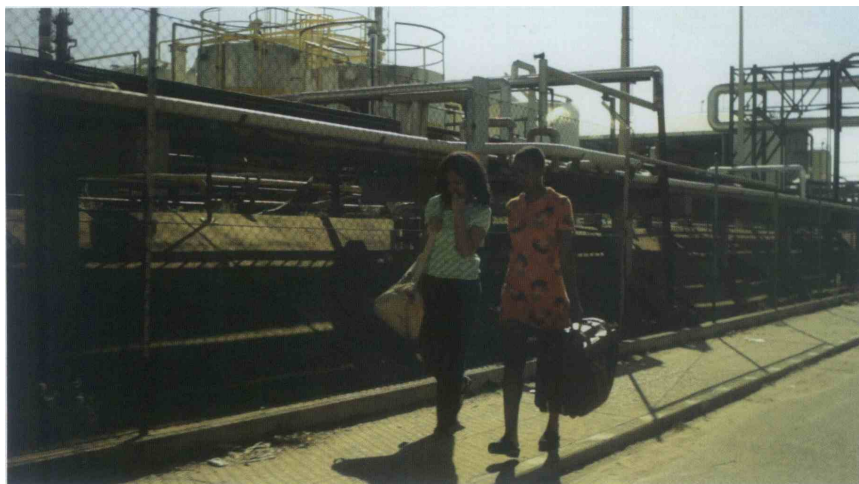
Vaša družina ima glasbo zapisano v genih. Vi in sestra Dana to že dokazujeta. Se ti geni selijo tudi v naslednjo generacijo, denimo na vašega sina Matevža?

► Razen sestre Danijele je muzikant tudi brat Miran, ata špila frajtonerico, mama je altistka v cerkvenem zboru, nečak Anže je končal srednjo glasbeno šolo in bo študiral trobento. Bo že držalo, da kri ni voda. Tudi Matevž ima glasbeno žilico, končal je tri leta harmonike, vendar je opustil glasbeno šolo. Ima namreč odlične športne dispozicije, tako da se intenzivno posveča nogometu in v zadnjem času tudi tenisu. Se je pa pubec praktično sam naučil kitare, tako da že kar dobro brenka na šolskih proslavah. Zanimivo je, da Krajnci doma redko zaigramo skupaj, duška pa si damo na dopustu. Tako smo se lani na morju šli ulične muzikante. Na začetku nas je bilo malo sram, smo pa zaslužili za večerjo in pijačo.



IndieLisboa 2012

Rosana Sancin



All is Well

V času, ko je Portugalska zaradi zadolževanja in korupcije zabredla v globoko socialno-ekonomsko krizo, je bil 9. Festival IndieLisboa (26. april – 6. maj 2012) kot kakšen svež in sočen mango, uvožen iz Brazilije. Z ulic, kjer policija pretepa novinarje, kot se je zgodilo med protesti nedavno tega, in kjer sodržavljeni grozijo pesnici, katere teksti se odkrito ukvarjajo s telesnostjo, se množice vijejo v smeri legendarnega kina São Jorge in ostalih lokacij tega **festivala neodvisnega filma**. Vse skupaj spominja na aktualno gibanje *occupy*. Pri tem ne smemo pozabiti, da so imeli tako imenovani *cine clubes* ali kino klubi ključno vlogo v času Salazarjeve diktature, saj so predstavljali upor proti režimu in delovali kot prostor emancipacije. Lizbona je danes mesto na margini Evrope, povezano z Afriko in Amerikami preko neskončnih migracij, tokrat prvič v smeri proti globalnemu Jugu. Ker do nje nimam kritične distance, ne bom podala splošnega pregleda festivalskega dogajanja, ampak raje intimen posnetek izbranih naslovov.

Leila Albayaty je glasbenica, ki živi v Berlinu kot mnogi drugi umetniki, ki so jih privabile poceni najemnine in ponovno združena evropska prestolnica, ki diha v ritmu umetnosti. *Berlin Telegram* (2012) je njen prvi celovečerni film. Okvirno gre za zgodbo – lahko bi bila tudi avtobiografska – o glasbenici, ki se s svojimi instrumenti preseli iz Bruslja v Berlin, potem ko jo nenadoma in

brez pojasnila zapusti fant, ki ji je pred tem govoril, da je »ljubezen njegovega življenja«. Film je sestavljen iz efemernih podob, ki kakor da bežijo pred nami ali migrirajo skupaj z Leilo, medtem ko ona na novo odkriva življenje z umetnostno metropolo v ozadju. Njena ljubezenska zgodba se razkriva skozi *voice-off*, hkrati pa se počasi vzpostavijo tudi tragične ali nemogoče ljubezenske zgodbe ostalih članov benda. Osrednja tema filma je torej ljubezen, *amor*, percipirana kot najpomembnejša stvar v življenju poleg umetnosti.

All is Well (Por Aqui Tudo Bem, 2011), prvenec režiserke Pocas Pascoal, se dogaja v 80. letih prejšnjega stoletja v času državljanske vojne v Angoli. Posnet po resnični zgodbi režiserke (in mnogih drugih) spremlja dve sestri najstnici, ki se znajdeti sami v Lizboni in morata preživeti brez pomoči družine. V čakanju na mamo, ki je nikoli ne bo, saj je vlada Angolcem nenadoma prepovedala odhod iz države, se soočita z nevsakodnevnimi težavami, birokracijo in s problemi odraščanja ter ... preživita. Film gradi zgodbo na čustvih in filmogeničnem afro predmetju Lizbone, podkrepjenim s prepričljivo



in na trenutke ganljivo igro glavnih igralk (Cheila Lima in Ciomara Morais). Nagrada za najboljši portugalski dolgometražni film je prišla v obliki medcelinske letalske karte ... *The Three Disappearances of Soad Hosni* (Ikhtifa'at Soad Hosni el-Thalaathat, 2011, Rania Stephan) je film, v celoti sestavljen iz arhivskih VHS-posnetkov filmov, v katerih se pojavi naslovna junakinja, oziroma je tragična zgodba o življenju zvezde arabskega filma in modela moderne ženske Soad Hosni. Njeno življenje se je končalo s samomorom v Londonu, potem ko je igrala v 82 filmih 45 različnih režiserjev. Dokumentarec libanonske režiserke Ranie Stephan ima tridelno strukturo; prvi del deluje kot neke vrste predstavitev in osmrtnica igralke, medtem ko je drugi posvečen njenemu kompleksnemu ljubezenskemu življenju, tretji pa vzpostavi povezavo med nasiljem, ki ga je doživela s strani moških na filmskem platnu, in njenim tragičnim koncem.

Kmalu po zaključku festivala je vlada, kljub protestom, na katerih se je pojavilo več tisoč ljudi, in peticiji ukinila celotno podporo za film. FIM.

V času, ko je Portugalska zaradi zadolževanja in korupcije zabredla v globoko socialno-ekonomsko krizo, je bil 9. Festival IndieLisboa (26. april - 6. maj 2012) kot kakšen svež in sočen mango, uvožen iz Brazilije.

Dalmacija v Trebnjem

[Komentiraj](#) [Natisni](#) [Objavi](#) [Objavi](#) [Objavi](#) [Všeč mi je](#)

10.7.2012 | 14:40

V okviru praznovanja 20-letnice mesta Trebnje se je v petek, 6. julija 2012, za Pošto Trebnje odvila ena od dvajsetih prireditev, ki jih organizira KS Trebnje preko celega leta. Tokrat je bil na sporedu dalmatinski večer s klapo More iz Splita, ki sta ga v sodelovanju s KS Trebnje izvedla Zveza kulturnih društev Trebnje in JSKD OI Trebnje. Dve uri pevskega programa vokalne skupine je zbrani množici, preko 350 obiskovalcev, pričaral pridih Dalmacije tudi v sredini mesta Trebnje.

Prijetno vzdušje je z napovedovalskimi vložki dopolnil še Luka Bregar, član skupine PLIN, ki bo nov dogodek nanizala to soboto na istem kraju, prav tako pod okriljem KS Trebnje iz cikla 20-ih prireditev.

Zato ponovno vabljeni na brezplačni dogodek v center mesta Trebnje.



KS Trebnje

[< nazaj](#)

Galerija



torek, 10. julij 2012

APZ UP zmagal v Litvi

Akademski pevski zbor (APZ) Univerze na Primorskem je po aprilskem uspehu na 22. tekmovanju *Naša pesem* v Mariboru, kjer je dosegel zlato plaketo in posebno nagrado za najboljšo izvedbo skladbe iz obdobja renesanse, osvojil grand prix na 3. mednarodnem festivalu in tekmovanju v sakralni glasbi *Laudate Dominum* v Litvi.



Akademski pevski zbor Univerze na Primorskem je osvojil grand prix na 3. mednarodnem festivalu in tekmovanju v sakralni glasbi *Laudate Dominum* v Litvi

Foto:



VILNIUS ► Primorski zbor, ki ga vodi **Ambrož Čopi**, je prejel še nagrado za najboljšo izvedbo obvezne skladbe. Na tekmovanju se je pomerilo 11 zborov iz Litve, Poljske, Latvije, Italije, Slovenije in Češke. Zbori so se predstavili z obvezno skladbo *Laudate Dominum* **Jurijusa Kalcasa** in izborom treh stilno raznolikih skladb po lastni izbiri. Primorski pevci so na tekmovanju izvedli še dela **Heinricha Schütza**, **Antona Brucknerja** in **Györgyja Orbana**. Visoka uvrstitev je bila glede na uspešen nastop pričakovana, je povedal predsednik zbora **Marko Gregorc**. STA

Cuderman je postal častni občan Preddvora

RA OGNJIŠČE, 10.07.2012, MOZAIK DNEVA, 21.30

Osrednji slovenski zborovodja dr. Mirko Cuderman je postal prvi častni občan domačega kraja, občine Preddvor. Duhovnik, muzikolog, profesor na glasbeni akademiji, dirigent več uspešnih zborov je prejel že številna priznanja, tudi državno odlikovanje, lani so ob njegovi 80-letnici posneli film o njem in ga nagradili z najvišjo nagrado **Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti**. Priznanje domačega kraja mu veliko pomeni.

MIRKO CUDERMAN: Največ, veste, ker ta kraj od mene skoraj nič ni imel, jaz sem po celem svetu delal, ne, po celi državi, tukaj pa zelo malo, ne, razen do leta 1920, ko sem bil tukaj, ne, smo ogromno delali na koru, v cerkvi in tudi v gledališki skupini. To so bila tista štiri leta, ne, smo res ogromno delali tukaj. Bolj, ne bolj sem ganjen, da mi ga pol ena taka skupina da, ki od mene nič nima, ne, recimo, ne pa tisti, ki, za katere sem že mnogo delal, pa nič dobil, ne.

V Preddvoru podelili občinska priznanja

RA SORA, 10.07.2012, DOBER DAN, GORENJSKA, 14.00

VODITELJICA: V Preddvoru so včeraj s slavnostno akademijo obeležili občinski praznik, ki ga praznujejo v spomin na rojstni dan prve slovenske pesnice, pisateljice in skladateljice Josipine Urbančič Turnograjske. Na večerni slovesnosti so podelili tudi letošnja občinska priznanja. Prvič v zgodovini občine Preddvor je bila podeljena listina in naziv častnemu občanu občine, ki ga je za svoje delo prejel dr. Mirko Cuderman.

MIRAN ZADNIKAR: Dr. Mirko Cuderman je lansko leto prejel najvišje priznanje **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** oziroma je zelo poznan in ustvarja kot muzikolog, glasbeni pedagog, zlasti pa zborovodja raznih pevskih zborov, zaradi katerih je dobil tudi ogromno, ogromno priznanj.

VODITELJICA: Poleg naziva častnega občana pa so podelili še šest občinskih priznanj.

ZADNIKAR: Veliko plaketo bo prejel Marjan Ciperle za svoje aktivno delo pri razvoju krajeвне infrastrukture, na področju turizma bo prejela malo plaketo Mirjam Pavlič za dolgoletno delo v Turističnem društvu Preddvor, potem pa dve priznanji našima zvestima planincema, ki se lahko pohvalita z zelo veliko prostovoljnih delovnih ur, to sta Franc Cvek in pa Franc Peternel, in še dve priznanji na področju kulture, plaketi Josipine Turnograjske, pa bosta prejeli Polona Bogataj za dve desetletji sodelovanja v igralski skupini KUD Matije Valjavca Preddvor, in pa Mateja Nosan, ki je pa nagrajena za desetletno delov pri folklorni skupini oziroma društvu in tudi umetniška vodja odrasle folklorne skupine.



Laška pihalna godba

Laška pihalna godba je skupaj z mažoretkami in bobnarji prava paša tako za uho kot tudi za oči. Gašper Salobir, umetniški vodja:

Koliko članov štejete in kakšen je starostni razpon?

"Laško pihalno godbo sestavljajo pihalni orkester oziroma godba, ki ima približno 70 aktivnih članov, mažoretna skupina, ki skupaj šteje preko 50 članic, in bobnarska skupina, v kateri deluje 10 tolkalistov. Najmlajši člani štejejo okrog 10 let, najstarejši pa že čez 75."

Letos praznujete 150 let delovanja. Kako boste to proslavili na prireditvi Pivo in cvetje?

"Ob letošnjem jubileju pripravljamo skozi vse leto več pomembnejših dogodkov. Tako smo v maju že gostili 32. **tekmovanje slovenskih godb** v koncertni težavnostni stopnji. V sredo bomo v Muzeju Laško na Dan Laščanov otvorili razstavo ob 150-letnici, ki bo odprta vse do jeseni. Na prireditvi Pivo in cvetje bomo, kot vsako leto, sodelovali vsak dan. V večernih urah nas boste lahko spremljali v vrvežu po ulicah Laškega in v nedeljo na tradicionalni povorki. Letošnja novost bo veličasten koncert na glavnem odru, v soboto ob polnoči. Tako se želimo pokazati širši publiki in ji predstaviti, da znamo ob koračnicah zaigrati tudi priredbe rocker-



skih skladb znanih slovenskih in svetovnih izvajalcev."

Laška pihalna godba velja za eno boljših. S katerimi dosežki se najraje pohvalite?

"Pred 15 leti se je godba predstavila na tekmovanje v tretji težavnostni stopnji in od takrat se je tekmovanju udeleževala

redno. V samo enajstih letih smo iz tretje težavnostne stopnje prešli v najtežjo, koncertno skupino, kjer smo letos osvojili srebrno plaketo. Še posebej uspešni smo bili lani, ko smo bili na mednarodnem tekmovanju v Splitu najuspešnejši orkester; prejeli smo zlato plaketo s posebno po-

hvalo in nagrado za najboljšega dirigenta. Zmagali smo tudi na tekmovanju za pokal Vinka Štrucla v Ormožu. Poleg tega smo aktualni državni prvaki v korakanju in šovprogramu, kar nam zagotavlja redna povabila na gostovanja v tujini. Tudi mažoretke so že nekaj let najboljše."